

Het Vlaamse Stedenbeleid

Retrospectie – Introspectie - Prospectie

Filip De Rynck

tien jaar instrumenten van het directe Vlaamse
stedenbeleid

is Vlaanderen tien jaar na het Witboek stedelijker
geworden?

hoe bouwen we een evaluatie op van stedelijke ontwikkelingen vanuit een kritische analyse en dialoog over stedelijke praktijken?

retrospectie

ondanks vanalles hebben de stadsbesturen en veel lokale initiatieven zich in de afgelopen tien jaar nog versterkt; de stedelijke scene is levendiger en innovatiever dan tien jaar geleden

het Witboek maakte deel uit van en versterkte het
stedelijk activisme; nu is er minder beweging en meer
verzakelijking

de set instrumenten van het directe stedenbeleid
heeft voor bestuurlijke innovatie gezorgd

het directe stedenbeleid is niet het voorwerp geweest
van grillige besluitvorming

het directe stedenbeleid zit in de fase van de
consolidatie; routine en bureaucratisering loeren

introspectie

is Vlaanderen stedelijker geworden?

het directe stedenbeleid wordt geplaatst in het discours van het versterken van de middenklassestad en de stad als aantrekkelijke ruimte voor gebruikers

inzake investeringen in publieke ruimte was er ook stilstand en achterstand; in die tien jaar zijn onze steden fysiek veranderd

het lijkt erop dat het discours van het versterken van de middenklasse letterlijk en figuurlijk tegen de grenzen stoot

het directe stedenbeleid wordt geassocieerd met een door
neoliberale krachten aangedreven maatschappelijk
systeem waarvan de stedelijke ontwikkeling een onderdeel
is

het directe sociale beleid van de lokale besturen is niet afgebouwd maar wordt overspoeld door de effecten van de geglobaliseerde economie, de dominantie van het marktdenken en de oncontroleerbare migratie

het draagvlak voor een gedragen stadsproject kalft daardoor af en zet de sociale verhoudingen in de stad op scherp

het directe stedenbeleid is voluntaristisch; het steunt op een breed ingevuld algemeen belang; de politieke discussie en het conflict lijkt verdwenen; het gebrek aan conflicten wijst eerder op de zwakte dan dat het een sterkte is van het directe stedenbeleid

er zijn interessante fragmenten en projecten met tekenwaarde
maar er zijn geen aantoonbare beslissingen genomen die tot
een beleidsmatige trendbreuk hebben geleid

de sterkte van de coalitie tussen de steden is beperkt; de groep steden weegt niet zwaarder op de politieke agenda; de belangen van de stad zijn te zeer verweven met andere belangen

prospectie

van de Stedelijke Mens naar mensen in steden

minder projecten van de stad
meer programma's voor de stad

een Vlaams stedenbeleid dat de fout herhaalt van te
ontbrusselen komt dicht bij het gesloten Vlaamse
denken dat haaks staat op wat stedelijkheid moet
zijn

de vraag is of het instrumentarium niet per definitie
stadsregionaal moet zijn

de halfzachte aanpak van de stadscontracten raakt het hart van de administraties niet; het komt er op aan als één samenwerkend bestuur op te treden waarbij de lokale initiatieven en behoeften maatgevend zijn

de staatshervorming heeft voor het Stedenbeleid tot een
onproductieve centralisatie geleid

het is niet met wollige 'regie' dat we de stedelijke
problematieken kunnen aanpakken

voor het Stedenbeleid is vertrouwen nodig in lokale
initiatieven en dus decentralisatie